

“Živim in diham za snem

Andrej Pratnemer.

Konjičan, ki za svojo dušo snema ene najboljših video izdelkov v teh krajih. Pravi, da živi in diha za svoj hobi, zato ga kamera že od malih nog spremlja, kamorkoli gre. Njegovi posnetki so prepričali tudi Modrijane in Nino Pušlar, saj je z njimi pred kratkim posnel svoja prva dva videospota. Odzivi so odlični, pravi, zato že načrtuje nove projekte. Z njim smo govorili o umetnosti dobrega video izdelka.

Pogovarjala se je: **Nina Krobat**

Kako se je začela vaša pot s kamero?

► Leta 1988 mi je zdaj že pokojni oče podaril staro H8 kamero in od takrat naprej je ta strast v meni. Pri osmih letih sem skupaj s prijatelji posnel svoj prvi kratki film o enem dnevu življenja v našem bloku, s scenarijem, režijo in prijatelji - igralci. Ta kamera me je potem spremljala še dolgo. Z njo sem snemal svojo prababico, ki je bila najstarejša Slovenka, umrla je stara 107 let. Kamorkoli smo šli, sem jo snemal in dokumentiral, denimo ples z dedkom ob njenem stotem rojstnem dnevu in podobno. Ogromno materiala imam o njej in ga želim nekoč objaviti. V teh posnetkih je ogromno čustev in njenih modrosti, ki jih je vredno deliti. Kamera me je nato spremljala na vseh rojstnih dnevih in želja po snemanju je vedno bolj rasla.

Tako ste pridobivali izkušnje. Kje ste črpali potrebno znanje?

► V srednji šoli sem obiskoval snemalni krožek in snemal vse šolske dogodke. Še zdaj jih pokazem na obletnicah. Kasneje so me z vrhunskimi kamerami seznanili starejši kolegi in mi dali prve smernice, nato pa je prišel internet, ki ponuja ogromno znanja.

Za zgled so mi najboljši svetovni snemalci in režiserji. Najprej me je navdušil Art studio s Hrvaške, snemalec Robert Balaško me je naravnost fasciniral. Ko vidiš tako dober posnetek in raziščeš, kako nastane, šele ugotoviš, koliko

telefonom posneti odlične stvari. Sam sicer uporabljam podobno opremo kot v filmski produkciji, seveda cenejšo različico, ki je danes precej dostopnejša kot pred leti. To je vsekakor hobi, ki veliko stane, vendar te povsem zasvoji

treba najemati helikopterja ali letala za posnetke z zraka, poleg tega se s helikopterjem ne moreš tako približati objektu kot s 'kvadrokopterjem'.

Po dobrem posnetku je najbrž pomembna dobra montaža. Koliko časa vam vzame?

► Ali bo video videti dobro, je odvisno predvsem od montaže, ki vzame ogromno časa. Ko prideš domov z osmimi urami posnetkov, je treba vse pregledati, da to nato spraviš v tri minute. Če te to zanima, z veseljem ure in ure gledaš v tri monitorje in sestavljaš posnetke kot mozaik. Treba pa je imeti tudi nekaj žilice za montažo. Že pri snemanju moraš misliti na ta proces. Sam sicer ne pišem snemalnih knjig, saj tega ne počnem profesionalno, pri meni je vse bolj spontano. Že na sceni imam v glavi, kako bo videti končni izdelek.

Eden zadnjih izdelkov je vide-

„PRI SVOJEM HOBIJU NIKDAR NE GLEDAM NA URO, TO JE POVSEM DRUG SVET. TUKAJ GRE ZA USTVARJALNOST, SVOBODOMISELNOST, V VIDEO LAHKO DAŠ DELČEK SEBE, MU VDIHNEŠ DUŠO.“

opreme in znanja je zadaj. Želel sem se torej čim bolj približati njegovim posnetkom in zame je največje priznanje, da je komentiral enega mojih posnetkov na spletu.

Snemanje je drag hobi, pravite, vendarle pa se da danes že marsikaj posneti kar s telefonom.

► Če imaš dobro idejo, se da s

in potem pač vlogaš v opremo. Za filmski videz nekega videa uporabljamo več kamer, morje objektivov in vrsto drugih pripomočkov. Zadnje čase denimo veliko delam s 'kvadrokopterjem', napravo, ki kamero dvigne tudi do tisoč metrov visoko. Snemalec s tal operira z instrumentom in na ekranu spremlja posnetke z zraka. To pomeni, da nam ni več